

Élménybeszámoló

Tübingen

A 2006/2007-es tanév tavaszi félévét töltöttem Tübingenben, az Eberhard-Karls-Universität jogi karán. Ez a csaknem kilencvenezer lakosú sváb város Stuttgartnak, Baden-Württemberg tartomány fővárosának közelében fekszik. Első hangzásra egy ilyen kisváros fiatalok számára kicsinek és élettelennek tűnik, de mivel tizennégy karral és több mint huszonnétezer diákkal Németország egyik legrégebbi alapítású egyetemének ad otthont, a város él. Nem elhanyagolható szempont a kiutazni vágyóknak, hogy Tübingent az ország legjobb tíz egyeteme között jegyzik.

Az oktatás valóban színvonalas, a tanárok is mindenben a rendelkezésünkre álltak. Érdekes és hasznos volt megtapasztalni egy másik ország jogrendszerének felépítését, a magyarokéhoz nagyon közel álló jogi gondolkodást a természetes különbségekkel együtt. Ezen felül külföldi eserediákként sok segítséget és kedvességet kaptunk a félév elején az itt is létező és jól működő tutor- rendszer keretében. Kérdéseinkkel, problémáinkkal mindig volt kihez fordulnunk.

Ami a legjobban tetszett a kint töltött időszakban, hogy nemcsak németekkel, hanem a világ sok országából érkezett hallgatóval lakhattam együtt a kollégiumban. Így módomban volt megismerni az olasz konyhát, a spanyol zenét, az amerikai világnézetet, a kínai problémákat anélkül, hogy Olaszországba, Spanyolországba, Amerikába, Kínába és még ki tudja, hova kellett volna utaznom.

Ahogy azt egy helyi tanár mindjárt az első nap az eszünkbe véste, a kint tartózkodás ötven százalékának a nyaralásról és szórakozásról kell szólnia. És ez így is van. Tübingen környéke izgalmas. Ahogy azt amerikai szobatársnőm megfogalmazta, Németországban nem lehet elmenni úgy kirándulni, hogy ne botlanánk bele egy kastélyba. Ez - ha kicsit túlzóan is - erre a vidékre tényleg igaz. Itt volt a Hohenzollern-család főhadiszállása (Sigmaringen, Hechingen várak), de itt van a gyönyörű Lichtenstein vagy Wurmlingen kápolnája. Távlatos kirándulásokat is tettünk: Heidelberg, Freiburg, Karlsruhe városaiba. Utóbbi a jogászoknak különösen érdekes: itt van ugyanis a német Szövetségi Legfelsőbb Bíróság és az Alkotmánybíróság székhelye is.

Tübingen egyik legnagyobb nevezetessége a Stocherkahn, amit a velencei gondolához tudnék hasonlítani. A fő attrakció az ezek között minden év tavaszán megrendezett verseny. Mindenféle csapatok alakulnak ilyenkor, beöltöznek jelmezekbe, felvonulnak, aztán kezdődhet a futam. A

város pedig kint áll a Neckar-folyó partján, és ki-ki üvöltve szurkol sajátjainak.

A svábok konyhájával is megismerkedtünk. A galuskához hasonló Spätzle-től a barnaszószokon keresztül a különbözőképpen megtöltött tésztaanyagig (Maultaschen) mindent érdemes volt kipróbálni. Nem utolsó sorban érdekes volt megtapasztalnunk a sváb dialektust is, amit rajtuk kívül a többi német sem ért, így egymás között is kénytelenek az ún. Hochdeutsch-ot (irodalmi német) beszélni, amit egyébként csak külföldiekkel tesznek meg.

Összességében azt mondhatom, egy rendkívül kedves kisvárost ismertem meg, ahová érdemes visszatérni, és az itt eltöltött idő a szakmai fejlődésemet is jelentősen segítette.